Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	11C/33/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6311200738
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Gandelová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2015:6311200738.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou, v právnej veci navrhovateľa : H. J., bytom E. Y. č. XXX, Y., zastúpený advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Ľubinská 18, Bratislava, IČO : 36677175 a advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, Bratislava, IČO : 35943882, proti odporcovi : MAC TV, s.r.o., so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, IČO : 00618322, zastúpený advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Drotárska cesta č. 102, Bratislava, IČO : 36731544, o návrhu na ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur takto

r o z h o d o l :

I. Zverejnením článku uverejnenom na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010 s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie." došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti.

II. Odporca je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> ospravedlnenie v nasledovnom znení: „ OSPRAVEDLNENIE H. J.“ Na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> sme dňa 22.9.2010 uverejnili článok s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " V uvedenom článku sme okrem iného uviedli nasledovné: „V decembri 2009 dvaja zlodeji vybielili účet, z ktorého vybrali 166.000 eur. Polícia preto vyhlásila mimoriadne pátranie. Celý prípad sa odohral na Y. ulici v L.." Zverejnením tohto článku a podobizne sme zasiahli do ochrany osobnosti H. J., keďže tento nespáchal trestnú činnosť, ktorá bola v článku popisovaná a preto sa za uverejnenie tohto článku H. J. verejne ospravedlňujeme a nad svojím konaním vyslovujeme ľútosť. MAC TV, s.r.o.."
Nadpis ospravedlnenia „OSPRAVEDLNENIE H. J.“ je odporca povinný uverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol uverejnený titulok článku Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " uverejnený na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010.
Text ospravedlnenia je odporca povinný zverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol text článku uverejnenom na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010 s titulkom Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. "

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 7.2.2011, sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že :
1) zverejnením článku uverejnenom na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010 s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti,
2) zverejnením podobizne navrhovateľa uverejnenej na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010 s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti,
3) odporca je povinný sa do troch dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> ospravedlnenie v nasledovnom znení: „ S. H. J.“
Na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> sme dňa 22.9.2010 uverejnili článok s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " V uvedenom článku sme okrem iného uviedli nasledovné: „V decembri 2009 dvaja zlodeji vybielili účet, z ktorého vybrali 166.000 eur. Polícia preto vyhlásila mimoriadne pátranie. Celý prípad sa odohral na Šíravskej ulici v L.." K uvedenému článku prislúchala aj nižšie zverejnená podobizeň H. J.. Zverejnením tohto článku a podobizne sme vážnym spôsobom zasiahli do ochrany osobnosti H. J., keďže tento nespáchal trestnú činnosť, ktorá bola v článku popisovaná a preto sa za uverejnenie tohto článku H. J. verejne ospravedlňujeme a nad svojím konaním vyslovujeme ľútosť. MAC TV, s.r.o.."
Nadpis ospravedlnenia „OSPRAVEDLNENIE H. J.“ je odporca povinný uverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol uverejnený titulok článku Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " uverejnený na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010.
Text ospravedlnenia je odporca povinný zverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol text článku uverejnenom na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22.9.2010 s titulkom Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. "
Na konci ospravedlnenia je odporca povinný zverejniť aj podobizeň navrhovateľa, ktorá je prílohou rozsudku a to spôsobom a veľkosťou ako bola zverejnená v článku uverejnenom na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> dňa 22. 9. 2010 s titulkom Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! " a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. " avšak bez sprievodného textu „Zdroj: polícia. Mimoriadne pátranie: Títo muži vybrali z účtu 166 tisíc!“,
4) odvysielaním reportáže v televízii JOJ v relácii Krimi noviny dňa XX.X.XXXX s názvom : „Futbalista podozrivý omylom?“ došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti,
5) zverejnením podobizne navrhovateľa odvysielanej v reportáži televízie JOJ v relácii Krimi noviny dňa 23.9.2010 s názvom: „Futbalista podozrivý omylom?“ došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti,
6) odporca sa zaväzuje v televízii JOJ odvysielať ospravedlnenie, ktoré musí spĺňať nasledovné požiadavky: Ospravedlnenie bude odvysielané v počte 1 x počas hlavnej spravodajskej relácie s názvom „NOVINY TV JOJ“na začiatku vysielania o 19:30 hod. po úvodnej znelke ako v poradí prvý príspevok. Ospravedlnenie bude odvysielané do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku tak, aby deň odvysielania pripadol na pracovný deň. Ospravedlnenie bude odvysielané formou čítaného textu prostredníctvom moderátora hlavnej spravodajskej relácie s názvom „NOVINY TV JOJ“. V nasledovnom znení : „Titulok Príspevku : Ospravedlnenie H. J.“ „Dňa 23.9.2010 bol televíznej relácii Krimi noviny Televízie JOJ odvysielaná reportáž s názvom : „Futbalista podozrivý omylom?“ Odvysielaním tejto reportáže a zverejnením podobizne H. J. sme vážnym spôsobom zasiahli do ochrany osobnosti H. J. a preto sa za odvysielanie tejto reportáže a zverejnenie podoby H. J. H. J. verejne ospravedlňujeme a nad svojim konaním vyslovujeme ľútosť.“ Súčasne počas čítania textu ospravedlnenia v dolnej časti

obrazovky bude odvysielaný tzv. kraulom rovnaký text ospravedlnenia a to tak, aby bol text čitateľný a zrozumiteľný,
7) odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca ako držiteľ licencie na poskytovanie audiovizuálnej mediálnej služby uverejnil dňa 22.9.2010 na internetovej stránke prevádzkovanej odporcom článok s titulkom „Mimoriadne pátranie: Títo muži vybrali z účtu 166 tisíc!“. Súčasne s uvedeným článkom boli uverejnené aj dve obrazové snímky, na jednom bola zobrazená tvár navrhovateľa, označená zakrúžkovaním. Ku článku bola pripojená aj fotogaléria, v ktorej bolo päť obrazových snímok, z toho na troch bola tvár navrhovateľa. Článok končil výzvou: Spoznali ste páchateľov? Polícia všetkých prosí o pomoc. Okrem odporcu zverejnili informáciu spolu s podobizňou navrhovateľa aj iné médiá. Predmetom návrhu je tento článok v celom znení a reportáž odvysielaná v televízii JOJ v televíznej relácii Krimi noviny dňa 23.9.2010 s názvom: „Futbalista podozrivý omylom?“ a to v celom jej znení. Zverejnením článku a odvysielaním reportáže a zobrazením podobizne navrhovateľa sa vážne zasiahlo do ochrany osobnosti navrhovateľa a tak sa narušila jeho česť, dobré meno a vážnosť v spoločnosti a súčasne bolo zasiahnuté aj do jeho práva na podobizeň. K narušeniu práva na ochranu cti a dôstojnosti došlo nepravdivými skutkovými tvrdeniami, hodnotiacimi úsudkami a zobrazením podobizne.
Za nepravdivé fakty v článku považuje :
· „mimoriadne pátranie : Títo muži vybrali z účtu 166 tisíc!
· Muži na fotkách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký obnos peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie.
· V decembri 2009 dvaja zlodeji vybielili účet, z ktorého vybrali 166.000 eur. Polícia preto vyhlásila mimoriadne pátranie: Celý prípad sa odohral na Šíravskej ulici v Bratislave.
Zjavne difamačný charakter mali aj zverejnené podobizne navrhovateľa.

V reportáži boli zverejnené nepravdivé fakty :
· Neznámi páchatelia len pár metrov od policajného oddelenia vybrali z cudzieho účtu vyše stošesťdesiattisíc eur.“
· Priemyselná kamera ešte v novembri zachytila v pobočke banky týchto mužov, korí sú podľa polície podozriví, že na účte poškodeného menili údaje.. Tým sa mali dopustiť obzvlášť závažného zločinu podvodu.“
· Po tom, čo polícia zverejnila výzvu o stotožnenie spolu s fotografiami, objavili sa informácie, že jedným z podozrivých by mal byť aj bývalý futbalista Petržalky H... Ten vraj včera kontaktoval políciu a údajne tvrdil, že nemá s prípadom nič spoločné.“

Podľa navrhovateľa nosnou časťou článku je informácia, že navrhovateľ spolu s ďalšou osobou spáchal trestný čin krádeže, je zo zverejnenej podobizne jasne a zreteľne identifikovateľný, článok prináša informáciu, že je zlodej, po ktorom pátra polícia, článok prináša dôkaz, obrazové snímky, s jeho podobizňou, pričom tieto mali byť získané z priemyselnej kamery. Podstatnou informáciou reportáže je, že navrhovateľ je páchateľ a vybral z cudzieho účtu vyše 166 tisíc eur, dôkazom sú obrazové snímky zobrazujúce podobizeň navrhovateľa z priemyselnej kamery. Navrhovateľ uvádza, že prebratie údajov z policajných správ odporcu neospravedlňuje. Podľa jeho názoru predmetný článok ani reportáž neslúžili verejnému záujmu, ale lacnej senzácii a zvýšeniu návštevnosti stránky. Zverejnením podobizne navrhovateľa odporca nesledoval oprávnený verejný záujem a skutočnosť, že navrhovateľ bol do zverejnenia svojej podoby mediálne neznámou osobou, posúva jeho hranice smerom k vyššej ochrane. Navrhovateľ preto žiada, okrem deklarovania neoprávnenosti zásahu, aby súd uložil odporcovi povinnosť zverejniť ospravedlnenie a zároveň, aby priznal zadosťučinenie v peniazoch, nakoľko predmetný článok a reportáž výrazne zasiahli do oboch zložiek osobnosti navrhovateľa, od uverejnenia článku a odvysielania reportáže ubehlo dlhšie časové obdobie a žalované médiom neprinieslo žiadne ospravedlnenie, čo je vždy dôvodom pre zvýšenú finančnú náhradu nemajetkovej ujmy. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy považuje navrhovateľ sumu 25 000 eur.

Na návrh navrhovateľa, rozhodnutím Okresného súdu Brezno zo dňa 8.4.2011 č.k. 2C/39/2011-62 súd uložil odporcovi povinnosť doručiť súdu v lehote 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia, na dátovom nosiči reportáž odvysielanú v televízii JOJ v relácii Krimi noviny dňa 23.9.2010 s názvom „Futbalista podozriví omylom? “ a to v celom jej znení, vrátane troch zobrazení podobizní, ktoré boli zobrazené v

predmetnej reportáži. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/143/2011-86 dňa 13.4.2011.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril, uviedol, že k tvrdeniam navrhovateľa, o ktoré opiera svoj nárok, sa nemôže relevantne vyjadriť, vzhľadom na skutočnosť, že mu neboli predložené všetky dôkazy označené navrhovateľom, najmä nebol predložený záznam z vysielania odporcu, ktorý by preukazoval odvysielanie predmetnej reportáže. Listinný dôkaz predložený navrhovateľom namieta, nie je spôsobilý preukázať tvrdenia navrhovateľa o umiestnení obsahu na internete. Odporca ďalej pripomenul, že je povinnosťou navrhovateľa predkladať dôkazy, ktoré navrhuje a ktorými preukazuje svoje tvrdenia. Podľa jeho názoru súd nemôže zaviazať odporcu, aby predkladal dôkazné prostriedky, aj vzhľadom ku skutočnosti, že odporca nedisponuje žiadnym záznamom z uvedeného vysielania a nedisponuje ani reportážou samotnou, o ktorej predloženie súd žiada. Z týchto dôvodov nemohli súdu predložiť záznam vysielania, na ktorom by bola obsiahnutá reportáž odvysielaná v relácii Krimi noviny dňa 23.9.2010. Odporca ďalej uviedol, že dôkaz ktorý navrhovateľ navrhuje vykonať v skutočnosti neexistuje. Čo sa týka internetového článku, odporca má za to, že ani v tejto časti nedošlo k zásahu do práv navrhovateľa. Informácie uvedené v predmetnom internetovom článku boli prevzatými informáciami od orgánu štátu, odporcu nezaťažovala povinnosť tieto informácie overovať, alebo dávať priestor navrhovateľovi na vyjadrenie, práve naopak, odporcovi sa ukladá povinnosť tieto informácie odvysielať na základe verejného záujmu. Ďalej uviedol, že v zmysle príslušných právnych predpisov v oblasti regulácie vysielania mu vyplýva povinnosť záznam z vysielania uchovávať len po dobu 45 dní. V zmysle ustanovenia autorského zákona mu vyplýva povinnosť do 30 dní zničiť záznam vysielania, pokiaľ tento nemá výnimočnú dokumentárnu hodnotu. Odporca uchoval záznam svojho vysielania po dobu 45 dní, program mal byť odvysielaný dňa 23.9.2010, lehota archivácie záznamu uplynula dňa 7.11.2010, po tomto termíne došlo k zničeniu záznamu z vysielania v zmysle autorského zákona. Odporca ďalej uvádzal, že záznam z vysielania zo dňa 23.9.2010 nie je v jeho dispozícii, tento záznam nebol v čase jeho archivácie poskytnutý žiadnej tretej osobe, nevie sa vyjadriť, ani identifikovať prípadnú osobu, ktorá záznamom z vysielania v súčasnosti disponuje.

Právny zástupca navrhovateľa poukazoval na to, že vyjadrenia odporcu sú zavádzajúce nakoľko na internetovej stránke www.joj.sk <http://www.joj.sk> odporca ako držiteľ licencie na poskytovanie audiovizuálnej mediálnej služby zverejňuje rôzne relácie pravidelne po dlhší časový úsek ako je obdobie 45 dní, napriek tomu, že nemajú výnimočnú dokumentačnú hodnotu. Z tohto dôvodu považovali tvrdenie odporcu o neuchovaní relácie za nepravdivé a vykonštruované, s účelom sťažiť priebeh dokazovania.

Súd sa oboznámil s obsahom predložených listinných dôkazov, obsahom odvysielanej relácie, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 22.9.2010 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava, oddelenie komunikácie a prevencie, vydalo tlačovú správu, ktorou žiada o pomoc verejnosť pri pátraní po osobách podozrivých z obzvlášť závažného zločinu podvodu. Tohto skutku sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchateľ tak, že bez vedomia a súhlasu vlastníka bankového účtu, vykonal neoprávnený výber v presne nezistenom čase dňa 8.12.2009 na Y. ulici v L. a týmto výberom spôsobil majiteľovi účtu škodu vo výške viac ako 166.000 eur. Na fotografiách sú zobrazené podozrivé osoby, ktoré mali dňa 19.11.2009 v čase medzi 19.35 hod. a 19.45 hod. na predmetnom účte poškodenej osoby vykonať zmeny údajov. Polícia zároveň požiadala, aby verejnosť oznámila akejkoľvek informácie, ktoré by mohli viesť ku stotožneniu podozrivej osoby na fotografii, oznámila na bezplatné číslo polície 158.

Dňa 22.9.2010 bol na internetovej adrese <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> uverejnený článok s titulkom „Mimoriadne pátranie: Títo muži vybrali z účtu 166 tisíc!“. V uvedenom článku bolo zverejnené, že muži na fotkách v roku 2009 vybrali u účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. V decembri 2009 dvaja zlodeji vybielili účet, z ktorého vybrali 166.000 eur. Polícia vyhlásila mimoriadne pátranie. Celý prípad sa odohral na Y. v L.. Súčasne s uvedeným článkom boli uverejnené aj dve obrazové snímky , na jednom bola zobrazená tvár navrhovateľa, označená zakrúžkovaním. Ku článku bola pripojená aj fotogaléria, v ktorej bolo päť obrazových snímok, z toho na troch bola tvár navrhovateľa. Článok končil výzvou: Spoznali ste páchateľov? Polícia všetkých prosí o pomoc.

Z navrhovateľom predloženého nosiča dát súd zistil, že dňa 23.9.2010 bola v televízii JOJ v televíznej relácii Krimi noviny odvysielaná reportáž s názvom : „Futbalista podozrivý omylom?“ , jej doslovný text súhlasí s prepisom, ktorý navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania.

VÚB banka a.s. súdu oznámila, že poskytla policajnému orgánu na základe žiadosti Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava zo dňa 22.3.2010 požadované informácie, okrem iného aj kamerové záznamy z pobočky.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že cestoval z práce autom, celý deň mu vyzváňal telefón a keď cestu prerušil, tak mu bolo oznámené jedným kolegom a kamarátkou, že bol v televíznych novinách. Chytila ho panika, aj z obchodu odišiel skôr a keď prešiel na podnájom, začal vyhľadávať na internete reláciu z archívu. Potom to bolo ešte horšie, zistil, že tam naozaj je on. Nasledovali telefonáty rodičom, ďalším ľuďom, aby získal nejakú radu. Okolo 21.00 hod. zavolal na políciu, kde mu povedali, že už bol označený a že sa mu ráno ozve vyšetrovateľ. Noc bola veľmi zlá, skoro nespal, ráno bolo ešte horšie. Do práce prišiel za šéfom, oznámil mu čo sa stalo, pozreli si to spolu v zázname a začala dilema, čo ďalej. Nasledovala pracovná cesta do Pezinku, telefonoval s vyšetrovateľom, keď sa stretli, tak mu vyšetrovateľ oznámil, že bol v zlom čase na zlom mieste. Čo sa týka pracovných vzťahov, boli tam nejaké pochybnosti, mal pri sebe peniaze, vysokú hotovosť, robil nákupy na faktúry. Čo sa týka rodiny, mama nevedela či môže vyjsť von, alebo má zostať doma, vie, že sa jej ľudia pýtali, otec mal z toho žalúdočné problémy. Obaja rodičia boli v šoku, nevedeli čo ho čaká, čo sa s ním stane. Kamarátkina sestra jej povedala, že si to o ňom myslela, že je to určite pravda. Boli ľudia, ktorí sa k tomu stavali nestranne, neriešili túto záležitosť. Všetkým musel podrobne vysvetľovať, čo sa stalo, predpokladá, že uverili jeho vysvetleniu, vzťahy sa následne ustálili. Obsahom odvysielanej reportáže bolo, že sa hľadajú dvaja muži, ktorí spáchali podvod v banke. Navrhovateľ potvrdil, že v reportáži mohlo byť je uvedené že sú podozriví, ale z obsahu celej relácie bolo jednoznačné, že spáchali trestný čin. Keď je vyhlásené celoštátne pátranie, nie je to príjemné. Všetci z navrhovateľovho okolia to vnímali tak, že to spáchal on. Skúmal prečo ho polícia hľadá, nerozumel tomu, nedávalo to zmysel.

Svedkyňa J. P., hovorkyňa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave uviedla, že bola požiadaná pracovníkom kriminálnej polície o zverejnenie záberov, ktoré boli poskytnuté bankou, respektíve fotografií vyhotovených z týchto kamerových záberov, v súvislosti s objasňovaním trestného činu. Na základe tejto žiadosti fotografie zverejnila, spolu s textom tlačovej správy. Potvrdila, že išlo o tlačovú správu zo dňa 22.9.2010 v znení, ktoré je založené v spise. Svedkyňa potvrdila, že zverejnené boli fotografie, ktoré priložil navrhovateľ ku návrhu na začatie konania. Ďalej svedkyňa uviedla, že je to bežná spolupráca, keď polícia žiada občanov, verejnosť, o pomoc pri stotožnení osôb podozrivých z trestných činov, podobne žiadajú o pomoc pri pátraní po nezvestných osobách. Nešlo preto o ojedinelý prípad. Spolupráca s médiami funguje tak, že polícia na adresy médií zasiela tlačové správy, spolu s fotografiami, prípadne, ak ide o televíziu, vyjadrenie je zverejnené naživo pred kamerou. Potvrdila, že dňa 15.10.2010 bola zverejnená ďalšia tlačová správa, identická čo sa týka obsahu, s tým rozdielom, že fotografická príloha bola iná. Dňa 21.10.2010 bolo vydané vyjadrenie, v ktorom sa uvádza, že osoby na fotografiách boli stotožnené, boli s nimi vykonané potrebné úkony, po ich vykonaní nebol zistený vzťah týchto osôb k predmetnému skutku. Svedkyňa ďalej potvrdila, že všetky tlačové správy sú určené pre verejnosť a zverejňované prostredníctvom médií.

Svedok H., zamestnanec spoločnosti Slovenská produkčná, ktorá robí spravodajstvo pre TV JOJ uviedol, že im bola doručená naliehavá tlačová správa od J. že potrebujú stotožniť dve osoby mužského pohlavia. Túto tlačovú správu autorsky spracoval s tým, že divákom sa podarilo identifikovať totožnosť jednej osoby, malo ísť o futbalistu p.Staška. Pamätal si, že potom sa preukázalo, že nastala chyba v komunikácii medzi bankou a policajným zborom, preto na druhý deň dal priestor tomuto mužovi na vyjadrenie. Druhy pánom ich nekontaktoval, nevedel o koho sa jedná. Reportáž, ktorú autorsky pripravoval bola odvysielaná v relácii Krimi noviny o 19.00 hod.. Svedok potvrdil, že išlo o hľadané osoby, nebolo nikde napísané, že spáchali trestný čin. Športovcovi dali priestor, aby sa verejnosť mohla dozvedieť, že je to omyl, za druhého muža sa nikto neozval, jeho totožnosť nepoznali. Ani v jednej reportáži, ktorú televízia odvysielala, nebolo podľa neho prezentované, že by títo muži niečo ukradli. Meno navrhovateľa nebolo uvedené ani v jednej z reportáží, ani jednu osobu neoznačili za vinníka trestnej činnosti

Svedok K., riaditeľ spravodajstva TV JOJ uviedol, že z jeho pohľadu nešlo o reportáž, ale niečo, čomu hovoria pátračka, informácie, o ktoré ich žiada polícia, aby sa zverejnili pri pátraní podozrivých, nezvestných osôb, robia to denne. Z jeho pohľadu išlo o rutinnú činnosť, servis vo verejnom záujme. Po odvysielaní sa do redakcie ozval niekto, kto spoznal jedného z dvoch mužov a malo ísť o známeho futbalistu. Po tomto človeku začali pátrať, dopátrali sa k jeho trénerovi, neskôr sa od polície dozvedeli, že záznam bol nepravdivý. Odvysielali niekoľko reportáži, rozprávali o tom, či to bola pravda, že sa niekde stala chyba. Svedok potvrdil, že sa spoliehajú na informácie z polície, berúc to ako verejnú službu, nie je to klasický príspevok kde sa vyjadrujú obe strany.

Svedkyňa E., navrhovateľova kolegyňa, vo výpovedi uviedla, že keď prišla do práce kolegovia pozerali na internete ukážky z televíznych novín z predchádzajúceho dňa, rozprávali sa o tom, že tam bol navrhovateľ, ako ten, čo prepadol banku a spáchal trestnú činnosť. Pozrela si v práci na počítači, nepamätá si na akej webovej stránke, asi JOJ, s kolegami sa rozprávali, že je to nejaká hlúposť. Keď prišiel navrhovateľ, bol prekvapený, nebol si ničoho vedomý, bol z toho nešťastný, hovoril, že mu zvolali kamaráti čo ho videli a pýtali sa ho na to. Svedkyňa uvádzala, že si myslí, že navrhovateľ bol uvedený ako páchateľ a že ho polícia hľadá, alebo niečo v tom zmysle. Podľa nej tomu nikto neveril, že by navrhovateľ také niečo spravil.

Svedkyňa R. priateľka navrhovateľa, uviedla, že bola na návšteve u príbuzných, bola zapnutá televízia kde dávali reportáž, dali tam fotku navrhovateľa, ktorého spoznala celá jej rodina. Zostali zhrození a zdesení bola to informácie, že navrhovateľ niečo urobil, on nedvíhal telefón. Podľa jej názoru tomu človek uverí, keď to dávajú v novinách, priateľom nemusela vysvetľovať čo sa stalo, ale rodine áno. Navrhovateľ jej hovoril, že mu volalo veľa ľudí, ktorí ho poznali. Podľa jej názoru ho v televízii obvinili ako zločinca, bol označený ako zločinec. Svedkyňa potvrdila, že navrhovateľ je naďalej jej priateľ, na tom sa nič nezmenilo. Čo sa týka rodiny, myslí si, že naňho nemajú negatívny názor, odvtedy sa o tom nebavia.

Svedok H., zamestnávateľ navrhovateľa, uviedol, že navrhovateľ robil v jeho stavebnej firme, mal na starosti kúpu a rozvoz materiálu, jedného dňa keď prišiel do práce mu zamestnanci hovorili, že videli navrhovateľa v televízii. Neskôr si spolu s navrhovateľom pozrel záznam na internete. Nastali pochybnosti, lebo navrhovateľ bol v styku s veľkými peniazmi, disponoval veľkou hotovosťou, on spolu s dvomi kolegami pochybovali či má navrhovateľ zotrvať vo firme. Navrhovateľ im to vysvetlil, nemal dôvod mu neveriť, dovtedy s nim neboli žiadne problémy. Svedok potvrdil, že to bolo veľmi nepríjemné, pretože je to človek, ktorý má prístup k materiálom, osobným veciam všetkých zamestnancov, nebolo im to úplne jedno. Viacerí zamestnanci mali pochybnosti, boli asi štyria alebo piati. Urobili firemnú poradu, kde bolo vysvetlené, že sa zamestnanci nemusia ničoho obávať, že to bol omyl. On osobne navrhovateľovi veril, aj preto navrhovateľ zostal vo firme. Svedok potvrdil, že ľudia sa navrhovateľa na to pýtali, hocikde kam prišiel ho zastavovali, zdržovalo to, alebo musel vysvetľovať, aj to bol dôvod prečo robili poradu, kde sa to naraz vysvetlilo všetkým. Ďalej svedok uviedol, že po vzhliadnutí reportáže uvažoval o výpovedi pre navrhovateľa, vo firme sú zamestnanci uzrozumení s tým, že aj najmenší prešľap sa rieši výpoveďou, pričom v tomto prípade to bol veľký prešľap, išlo o peniaze, podľa jeho názoru to bol dôvod na výpoveď. Svedok sa nevedel vyjadriť, čo bolo obsahom príspevku, navrhovateľ bol spájaný s touto situáciou, mal to byť nejaký podvod, bol označený ako podozrivý, podľa jeho názoru to bola jednoznačná vec, že navrhovateľ skutok spáchal. On osobne situáciu vysvetľoval akcionárom spoločnosti, rozprávali sa so subdodávateľmi. V súvislosti s odvysielanom reportážou spoločnosti nevznikla škoda.

Svedok A. uviedol, príbuzný navrhovateľa, videl reláciu Krimi noviny, keď ukazovali navrhovateľa, že spreneveril, alebo že podvodom získal peniaze. Zarazilo ho, že takú vysokú sumu peňazí sa mu podarilo spreneveriť, respektíve ukradnúť, bol to šok, ktorý nečakal, lebo navrhovateľa poznal ako slušného chlapa, hneď na to sa mu skúšal dovolať, čo sa mu nepodarilo, mal obsadené. Volal aj jeho rodičom, tí o ničom nevedeli, tiež boli z toho prekvapení. Po určitom čase sa dozvedel, že to bol vlastne omylu, že to odvysielali neprávom. Bol z toho šokovaný, v jeho prostredí každý každého pozná a keď dávajú v televízii, že niečo ukradol a dosť vysokú sumu, tak je označený za lumpa. O pravdivosti informácie nepochyboval, keď to dodávajú v televízii, človek verí, že je to pravda, tejto informácii uveril aj jeho syn. Následne musel každému vysvetľovať, že to bol omyl. V predmetnej reportáži uvádzali dvoch chlapov, ktorým sa podarilo spreneveriť, alebo získať podvodom peniaze z banky a jedným z nich bol navrhovateľ a druhý nejaký futbalista. Meno navrhovateľa zverejnenej nebolo, bola tam len fotografia. Podľa svedka v reportáži bolo uvedené, že sú vinní a že je po nich vyhlásené pátranie. Svedok uviedol, že navrhovateľa vnímal ako vinného po vzhliadnutí predmetnej reportáže.

Svedkyňa G. príbuzná navrhovateľa, uviedla, že čítala v novinách, že vykradol banku, alebo niečo podobné, ešte s nejakým chlapcom, nejakým futbalistom. Pustila si to aj zo záznamu na internete z televízie JOJ. Pomyslela si, že má kriminálnika rodine, nemohli sa mu dovolať, myslela si, že už je vo väzení. O pravdivosti informácií ani nepochybovala, v dnešnej dobe všetci veria tomu, čo dajú do médií, aj keď je to často nepravda. Svedkyňa potvrdila, že informáciu mala najskôr z novín a až neskôr si ju pustila na internete zo záznamu, väčšina správ bola rovnakých, keď porovnávala s tými, ktoré boli odvysielané. Z reportáže si spomína iba na detail, na fotku vystrihnutú z nejakého záznamu, na ktorej bola zreteľne rozpoznateľná a viditeľná tvár navrhovateľa. Myslím si, že v reportáži bolo uvedené len to, že polícia pátra, že títo dvaja to zrejme spravili, tak treba ich rýchlo nájsť.

Svedok C. uviedol, že videl reportáž v papierových novinách, následne aj v televízii, chcel si overiť, či je pravdivá správa v novinách, a tak si to pozrel zo záznamu na internete, uvádzalo to viacero médií aj televízia JOJ. Zostal znepokojený, že člen rodiny, alebo známy, kamarát, je do niečoho takéhoto zaplatený. Hoci pochybuje o veľa veciach, bral to tak že, keď to uverejnili médiá, tak pre nič za nič to nebolo. Mal však veľké pochybnosti, musel situáciu vysvetľovať aj v rodine, aj ľuďom po dedine, ktorý ho poznajú sa pýtali sa o čo ide. V reportáži bolo uverejnené, že hľadajú ľudí, ktorí ho poznajú, aby ho identifikovali, že táto osoba je podozrivá z toho, že vykonal lúpež.

Svedok E. B., navrhovateľov kamarát, uviedol že v Krimi novinách na JOJ-ke bola ukázaná fotografia navrhovateľa, úplne zreteľná, bol to pre neho šok, nevedel pochopiť, ako je to možné, že takýto slušný chlapec sa dostal do takej veci ako je podvod, alebo lúpež. Keď prišiel z Bratislavy, tak to riešili s jeho rodičmi, oni tiež nevedeli, až neskôr navrhovateľ vysvetlil, že došlo k nejakému omylu, sám si nevie vysvetliť prečo ho spájajú s vecou. Reláciu v televízii osobne videl, bol to pre neho šok, nevedel, čo si má myslieť, nechápal ako je to možné, v prvom momente určite nepochyboval a nemal dôvod pochybovať. Navrhovateľa vnímal ako vinného, aj okolie reagovalo zhruba tak isto, pre všetkých to bola šokujúca správa. S navrhovateľom si to potom osobne vysvetlili, nemôže povedať, že by sa ich vzťah zmenil. Po vzhliadnutí reportáže začal pochybovať o čestnosti navrhovateľa a tento stav trval až do času, keď si to vysvetlili. Zverejnená fotografia bola bez akýchkoľvek pochybností komu patrí. Podľa svedka bola reportáž tak podaná, takým spôsobom, že nikto nepochyboval o tom, že páchateľom je navrhovateľ. Či tam bolo konkrétne aj doslova uvedené, to si nespomína, z kontextu vyplývalo, že páchateľom je.

Svedkyňa R., priateľka navrhovateľovej matky uviedla, že jej volala navrhovateľova matka, že je vyhlásené pátranie po navrhovateľovi, aby sa pozrela či je to skutočne on. Svedkyňa si z archívu televízie JOJ vytiahla reláciu, boli to noviny a na fotografii spoznala navrhovateľa. Navrhovateľa pozná, ale keď ho nevidela dlhšiu dobu, pretože pôsobí v Bratislave, tak nevedela čo sa deje. Nemala dôvod pochybovať o pravdivosti zverejnenej informácie, navrhovateľa vnímala ako vinného, všetci, ktorí ho spoznali, pýtali sa, či je to on, či je naozaj taký, či má sklony k takýmto veciam, zisťovali nejaké informácie. Musela to vysvetľovať, pričom nevedeli, čo sa deje a nevedela to ani navrhovateľova matka. Podľa jej názoru to doteraz medzi ľuďmi pretrváva, nevedia, kde je pravda, dodnes si ľudia z jej okolia myslia, že to spáchal navrhovateľ. Ona až neskôr uverila, že je to hlúposť, že je to výmysel a tak zmenila názor. Zo začiatku bola však presvedčená, že to spravil navrhovateľ. Svedkyňa potvrdila, že reláciu videla zo záznamu na internete.

Svedkyňa V., navrhovateľova známa, uviedla, že jej deti pustili zo záznamu reláciu, kde videla navrhovateľa, bola to relácia v televízií JOJ Krimi noviny. Bola zaskočená, zo začiatku verila, nepochybovala, navrhovateľa vnímala ako vinného. Okolie to vynímalo rôzne, odcudzovali ho, musela vysvetľovať čo sa stalo, okolie ho vnímalo ako vinného, až neskôr, keď sa dopočula, že je aj súdne konanie, mienku si popravila. Pochybností tam boli a sú, napriek tomu, že navrhovateľa a jeho rodičov pozná ako slušných ľudí, teraz už pochybnosti nemá. Nepamätá si, či bolo v zverejnenej reportáži jeho meno, vnímala reportáž tak, že navrhovateľ je páchateľom, že peniaze odcudzil.

Svedkyňa H., navrhovateľova matka, vo výpovedi uviedla, že pre ňu bol to veľmi nepríjemný zážitok, keď jej syn večer zavolal, že je po ňom vyhlásené celoštátne pátranie. Ona si to pozrela zo záznamu, všetci boli zmätení, aj navrhovateľ. Telefonovali si, komunikovali spolu, navrhli mu, aby išiel na políciu a vysvetlil to, volal na políciu, pričom mu povedali, že má prísť až ráno. Navrhovateľ bol v šoku, nevedel čo z toho bude, na druhý deň sa stretol s príslušníkom policajného zboru, ktorý bol za ním v práci, ten sa mu ospravedlnil, povedal, že bol v nesprávny čas na nesprávnom mieste a tým sa to skončilo,

napriek tomu večer v televízii, v Krimi novinách bola znovu zverejnená reportáž o pátraní po dvoch neznámych páchateľoch. Televízia večer odvysielala znovu tú istú informáciu, ani ďalší deň nebolo žiadne vysvetlenie, v ktorom by uvádzali, že to bol omyl a ospravedlnili sa. V okolí sa vypytovali, musela vysvetľovať, že to nebol on, cítila, že pochybujú o jej synovi. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľovi verila, keď jej povedal, že to tak nie je, vnímala to ako hrôzu, ako ho znevážili, každému musela vysvetľovať čo sa stalo. V reportáži nebolo uvedené jeho meno, ale fotografia zo zakrúžkovanou tvárou. Vnímala to tak, že sa hľadajú dvaja páchatelia, ešte pred reportážou boli spoty, že dvaja páchatelia vybielili účet, že oni sú za to zodpovední, že toho aj spravili. Doteraz nevie kto to spôsobil, či polícia alebo televízia.

Svedok H., spolužiak navrhovateľa, uviedol, že navrhovateľ bol zverejnený v televízii ako páchateľ podvodu, alebo niečo podobné, následne mu zavolal, aby sa prihlásil na polícii. Telefonoval mu ďalší spolužiak, ktorý mu hovoril, že navrhovateľ bol v novinách. Pamätá si na záber z bezpečnostnej kamery, na ktorom bol navrhovateľ. Navrhovateľ bol zmätený, hovoril že už mu niekto volal, že bol v televízii a že na políciu pôjde, neskôr mu hovoril, že mal viacero telefonátov. On osobne bol šokovaný, preto navrhovateľovi telefonoval, aby sa uistil, či je to pravda. Svedok uviedol, že musel v okolí vysvetľovať, ako sa môže takáto vec stať, ak je dobre informovaný, tak problém vznikol tým, že zamenili zimný čas za letný a preto kamery zobrazili o hodinu skôr navrhovateľa na videu. Na presné znenie odvysielanej relácie si nepamätá, meno navrhovateľa zverejnené nebolo, nepamätá si presne, či bol navrhovateľ označený za páchateľa trestného činu, bol tam však uverejnený jeho portrét a podľa toho ho spoznal. Bolo povedané, že spáchal trestný čin, nepamätá si aký, potvrdil, že odvysielaná relácia nemala dopad na ich kamarátstvo.

Svedok H., navrhovateľov otec, uviedol, že sa mu o veci ťažko rozpráva že to bol ako blesk z jasného neba. S manželkou boli doma, syn sa ich pýtal, či nepozerali správy, pretože je vraj hľadaný, že urobil nejakú lúpež. S manželkou išli na internet a hľadali reprízu správ. Nechápali tomu, bol tam odfotený navrhovateľ ešte s jedným mužom, volali im, priatelia pýtali sa, či je to pravda. Aj do roboty, keď prišiel sa ho na to vypytovali, dodnes nerozumie tomu, ako sa to mohlo stať, ľudia sa ho ešte dodnes na to pýtajú a niektorí možno ešte doteraz veria, že to syn spravil. Vie, že bol neprávom obvinený, že bol na nesprávnom mieste, ale nechápe, ako to mohlo byť uverejnené v médiách. Svedok uviedol, že nezaregistroval žiadne opravné vyhlásenie, alebo reportáž, žiadnu reakciu. Reportáž nevidel v priamom prenose, iba na internete. Meno zverejnené nebolo, bolo uvedené, že sú hľadaní títo muži a že urobili mega lúpež.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Ustanovenie § 11 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) upravuje právo fyzickej osoby na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

V zmysle § 13 odseku 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Právo na ochranu osobnosti zakotvuje náš právny poriadok ako základné ľudské právo. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí jej celkovej fyzickej a psychickej integrity. Jedným z týchto dielčích práv je i právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti, aj právo na podobizeň, ktorej ochrany sa navrhovateľ domáha.

V prvej časti sa súd zaoberal otázkou, či navrhovateľ, ktorého v konaní zaťažuje dôkazné bremeno, preukázal, že odporca zverejnil predmetný článok a odvysielal predmetnú reportáž v znení, ako tvrdil

v návrhu na začatie konania, z dôvodu, že odporca od začiatku namietal listinný dôkaz predložený navrhovateľom, podľa neho navrhovateľ nie je spôsobilý preukázať svoje tvrdenia o umiestnení obsahu na internete. Odporca namietal aj skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil súdu záznam z odvysielania relácie, namietal aj notársku zápisnicu, ktorá bola založená do spisu ako listinný dôkaz, z dôvodu, že navrhovateľ tento listinný dôkaz neoznačil do skončenia prvého pojednávania vo veci a preto by súd na jeho obsah nemal prihliadať. Rovnako návrhy na vykonanie dôkazu odkazom na link nebol podľa odporcu označený do skončenia prvého pojednávania.
Čo sa týka článku zverejneného na internete, súd mal za to, že navrhovateľ označil predmetný článok a jeho zdroj v návrhu na začatie konania priložil obrazovú prílohu uverejnenú v predmetnom článku, článok bol priložený k návrhu na začatie konania, o jeho obsahu ani o skutočnosti, že bol zverejnený na daných internetových stránkach súd nemal pochýb.

Obsah odvysielanej reportáže navrhovateľ preukázal na poslednom pojednávaní doložením technického nosiča dát, na ktorom je predmetná relácie nahraná. Odporca po vzhliadnutí obsahu, tento nenamietal. Súd mal za to, že navrhovateľ v konaní preukázal ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa obsahu článku zverejneného na internetovej stránke aj obsahu relácie odvysielanej v televízii JOJ.

Podľa názoru odporcu sa v prejednávanom prípade zbavil zodpovednosti za akýkoľvek zásah do osobnostných práv, pretože preberal informácie od orgánu verejnej moci, takto argumentoval s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorého sa každá osoba môže spoľahnúť na to, že orgán verejnej moci voči nej koná zákonne a poskytuje pravdivé informácie. V prejednávanom prípade svedkovia potvrdili, že záznam, fotografie navrhovateľa, boli poskytnuté zo strany polície, za účelom stotožnenia osôb a preto k zásahu do osobnostných práv navrhovateľ nemohlo dôjsť.

Je pravdou, že k otázke práva verejnosti na informácie vo veciach verejného záujmu sa vyjadroval Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v náleze sp.zn IV.ÚS 107/2010 z 28. októbra 2010, v ktorom uvádza, že od vydavateľa periodickej tlače nemožno požadovať, aby selektoval informácie získané od štátneho orgánu (z policajného zdroja), na ktoré sa mohol s dôverou spoliehať, pretože sa tým upiera právo verejnosti na úplné informácie o veciach verejného záujmu. Aj z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva myšlienka a to, že novinári, vydavateľ, nemôže znášať zodpovednosť za to, že šíri informácie poskytnuté orgánmi štátu, nakoľko to je ich úloha a tieto nie je povinný overovať. Ústavný súd ďalej uviedol, že pokiaľ orgán činný v trestnom konaní poskytne novinárom určité informácie, verejnosť ich má právo dostať, úlohou novinárov je potom verejnosti tieto informácie sprostredkovať. Nie je úlohou novinárov informácie získané od štátnych orgánov selektovať, rozhodovať o tom, ktoré informácie zverejňovať môže, alebo nemôže, pretože verejnosť má právo na úplné a presné informácie. Novinári, vydavateľ, nemôžu podľa názoru ústavného súdu znášať zodpovednosť za to, že šíria informácie poskytnuté orgánmi štátu, pretože to je ich úloha a poslanie. Je naopak na orgánom štátu, aby zvážili, ktoré informácie a v akom rozsahu možno prostredníctvom novinárov verejnosti sprístupniť v súlade s platnými právnymi predpismi. Tento záver má oporu aj v doterajšej judikatúre ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že každý sa má právo spoľahnúť na to, že štátny orgán voči nemu koná v súlade s ústavou a zákonom, pričom nemôže znášať negatívne dôsledky pre to, že tak štátny orgány nekoná. Ústavný súd uzavrel, že uverejnením predmetného článku nebola prekročená ústavou a dohovorom garantovaná sloboda prejavu a preto nemohol neprípustným spôsobom zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa.

Treba zároveň pripomenúť, že v prípade, ktorý posudzoval ústavný súd, bolo nepochybné, že boli zverejnené informácie, ktorých zdrojom bolo riaditeľstvo policajného zboru a bolo preukázané aj to, že zverejnené informácie v plnom rozsahu zodpovedali políciou poskytnutým informáciám. Nemožno preto zovšeobecniť, že sa odporca môže zbaviť zodpovednosti za akékoľvek informácie, len s poukazom, že ich prevzal od orgánu štátu a súd by bez ďalšieho dokazovania konštatoval, že právo na slobodu prejavu má v takom prípade prednosť pred právom na ochranu osobnosti, prípadne že do osobnostných práv takýmto spôsobom nemohlo byť zasiahnuté.

Súd sa preto v ďalšej časti zaoberal zverejneným článkom aj reláciou a jej vplyvom na osobnostné práva navrhovateľa, na právo na česť a dôstojnosť a právo na podobizeň.

Navrhovateľ tvrdil, že došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na podobizeň. Právo na podobizeň je právom, ktorého predmetom je podobizeň, t.j. samotné zachytenie podoby človeka. Predstavuje

právo brániť sa proti neoprávnenému zachyteniu podoby a ide jej neoprávnené rozširovanie. Dôvody vylučujúce neoprávnenosť zásahu do takéhoto práva môžu spočívať skutočnosti, že k zásahu došlo v rámci obrany verejného záujmu, pri výkone zákonom stanovených subjektívnych práv, alebo plnení uložených povinností. Zákonná licencia je obsiahnutá ustanovení § 12 Občianskeho zákonníka. V prejednávanom prípade bola fotografia navrhovateľa vyhotovená za účelom objasňovania trestnej činnosti, bola vyhotovená orgánom polície. Aj keď nemožno jednoznačne určiť, či je neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti vyhotovenie fotografie za účelom zabezpečenia dôkazu v trestnom konaní, poprípade k iným účelom v rámci dokazovania trestnej činnosti, odpoveď na túto otázku závisí vždy na okolnostiach konkrétneho prípadu. V prejednávanom prípade, kedy fotografia navrhovateľa poskytnutá bankou policajným orgánom bola zverejnená v súvislosti s prebiehajúcim vyšetrovaním trestnej činnosti nebola samoúčelná, polícia fotografiu vyhotovovala za účelom zaisťovania dôkazov a objasňovania závažnej trestnej činnosti. Nebolo to za účelom vyvolania senzácie, či zvýšenia návštevnosti internetovej stránky, tak ako to tvrdil navrhovateľ. V prejednávanom prípade súd dospel k záveru, že zverejnenie fotografie navrhovateľa v oboch prípadoch bolo vo verejnom záujme, i intenciách ustanovenia § 12 Občianskeho zákonníka a preto takýmto konaním, zverejnením fotografie navrhovateľa bez jeho súhlasu, nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na podobizeň. Z týchto dôvodov súd jeho návrh zamietol.

Navrhovateľ tvrdil, že bolo porušené aj jeho právo na česť a dôstojnosť, vrátane práva na dobrú povesť. K narušeniu práva malo dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami, hodnotiacimi úsudkami a zobrazením podobizne, ktorá mala zjavne difamačný charakter.

V predmetnej reportáži boli podľa navrhovateľa zverejnené tieto nepravdivé fakty :
· Neznámi páchatelia len pár metrov od policajného oddelenia vybrali z cudzieho účtu vyše stošesťdesiattisíc eur.“
· Priemyselná kamera ešte v novembri zachytila v pobočke banky týchto mužov, korí sú podľa polície podozriví, že na účte poškodeného menili údaje. Tým sa mali dopustiť obzvlášť závažného zločinu podvodu.“
· Po tom, čo polícia zverejnila výzvu o stotožnenie spolu s fotografiami, objavili sa informácie, že jedným z podozrivých by mal byť aj bývalý futbalista Petržalky Martin Staško. Ten vraj včera kontaktoval políciu a údajne tvrdil, že nemá s prípadom nič spoločné.“

Súd tieto skutkové tvrdenia nepovažoval za nepravdivé, nakoľko zo zverejnenej tlačovej správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 22.9.2010 vyplývalo, že neznámi páchatelia vybrali z cudzieho účtu viac ako 166.000 eur, v konaní bolo preukázané, že priemyselná kamera v banke zachytila podozrivých a aj informácia, že jedným z podozrivých by mal byť bývalý futbalista Petržalky Martin Staško bola pravdivá. Z textu relácie vyplýva, že odporca poukázal na skutočnosť, že polícia pátra po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestnej činnosti, pričom vychádzal z informácií a fotografií, kamerových záznamov, ktoré jej poskytla polícia. Odporca uviedol v relácii aj polemické informácie, že osoby zverejnené na fotografiách, mohli byť na kamerovom zázname len z dôvodu, že banka poskytla kamerový záznam z iného časového obdobia. V reportáži bolo uvedené, že v predmetnej veci nikoho neobvinili, že prebieha vyšetrovanie a polícia pátra po osobách, ktoré sú zverejnené na fotografiách z dôvodu ich stotožnenia, preverenia ich možnej účasti na vyšetrovanom konaní. Súd dospel z záveru, že tieto skutkové tvrdenia neboli nepravdivé a ako také ani spôsobilé zasiahnuť do zákonom chránených osobnostných práv navrhovateľa. Muži na fotografii boli označení ako podozriví, nie vinní. Z kontextu celej odvysielanej relácie si ani bežný divák nemohol urobiť záver, že títo muži sú vinní, tak ako to tvrdili vypočutí svedkovia. Otázku či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú cti a dôstojnosti fyzickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby, či svedkov. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv fyzickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti. S prihliadnutím na všetky okolnosti, súd dospel k záveru, že odvysielaním predmetnej reportáže nedošlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a preto návrh v tejto časti zamietol.

V ďalšej časti sa súd zaoberal článkom zverejneným v dňa 22.9.2010 na internetovej stránke <http://www.joj.sk> a <http://www.noviny.sk> s titulkom „Mimoriadne pátranie: títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! "

a podtitulkom „Muži na fotografiách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký objem peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. "
Za nepravdivé fakty (skutkové tvrdenia) navrhovateľ v článku považuje : „mimoriadne pátranie : Títo muži vybrali z účtu 166 tisíc! Muži na fotkách v roku 2009 vybrali z účtu bez súhlasu majiteľa veľký obnos peňazí. Polícia po nich vyhlásila pátranie. V decembri 2009 dvaja zlodeji vybielili účet, z ktorého vybrali 166.000 eur. Polícia preto vyhlásila mimoriadne pátranie: Celý prípad sa odohral na Y. Za difamačné označil aj zverejnené podobizne navrhovateľa.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ sa nedopustil žiadneho trestného činu, ani odporca netvrdil, že navrhovateľ vybral z účtu 166.000 eur, že bez súhlasu majiteľa vybral veľký obnos peňazí. Obranou odporcu bola iba skutočnosť že správu prevzal z oficiálnej tlačovej správy zo dňa 22.9.2010, ktorou Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave vyhlásilo pátranie po podozrivých osobách na fotografii.
Súd považoval skutkové tvrdenia obsiahnuté v predmetnom článku, že muž na fotografii, v danom prípade navrhovateľ, vybral z účtu 166.000 eur bez súhlasu majiteľa, za nepravdivé skutkové tvrdenia. Pravdivá bola iba informácia, že polícia vyhlásila pátranie. Zo správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru vyplýva, že polícia sa obrátila so žiadosťou o pomoc pri pátraní po podozrivých osobách, pričom na fotografiách sú zobrazené práve podozrivé osoby. Polícia osoby zverejnené na fotografii označila za podozrivé, v predmetnom článku však osoba na fotografii bola označená za osobu, ktorá vybrala z účtu bez súhlasu majiteľa veľký obnos peňazí a preto polícia vyhlásila pátranie. V tomto prípade nemožno konštatovať, že odporca šíril iba informácie poskytnuté orgánom štátu, pretože je to jeho poslanie. V článku zverejnené informácie nezodpovedali informáciám, ktoré poskytol orgán činný v trestnom konaní. Takéto konanie nemožno chrániť garantovanou slobodou prejavu a to ani s odkazom, že informácie boli zverejnené vo verejnom záujme, lebo odporca verejnosti sprístupňoval informácie, na ktoré má verejnosť právo. Súd dospel k záveru, že informácie, skutkové tvrdenia zverejnené v článku dňa 22.9.2010 sú nepravdivé a sú schopné zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa.
Podľa názoru súdu aj vyslovenie podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, pričom v tomto prípade sa v článku uvádzalo, že navrhovateľ vybral z cudzieho účtu peniaze, môže mať a vo väčšine prípadov aj má nepriaznivý vplyv na osobný, rodinný, súkromný a spoločenský život dotknutej fyzickej osoby. Podstatou spravodajstva je prinášať informácie verejnosti, novinári by nemali akokoľvek hodnotiť konanie fyzickej osoby, mali by sa zdržať hodnotiacich úsudkov, či poznámok a tak predbiehať rozhodnutie o vine, ktoré prináleží výhradne súdu, vo forme právoplatného rozhodnutia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané na, že navrhovateľ, aj jeho okolie citlivo vnímali zverejnené nepravdivé informácie. Boli zverejnené na internetovej stránke, ktorá má vysokú návštevnosť. Preto súd návrhu navrhovateľa vyhovel, konštatoval, že zverejnením predmetného článku došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a zároveň zaviazal odporcu sa navrhovateľovi ospravedlniť. Uverejnenie fotografie navrhovateľa v súvislosti s ospravedlnením nepovažoval súd za potrebné a preto v tejto časti návrh ospravedlnenia zamietol a odporcovi povinnosť zverejniť fotografiu navrhovateľa neuložil.

V prípadoch, keď došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere a kde intenzita zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba zvážiť priznanie zadosťučinenia v peniazoch. V prejednávanom prípade, vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nie je mediálne známa osoba, zverejnené nepravdivé skutkové tvrdenia boli dlhšiu dobu prístupné širokému okruhu čitateľov, odporca žiadnym spôsobom neprejavil snahu o nápravu, súd dospel k záveru, že zadosťučinenie formou ospravedlnenia sa nezdá postačujúce a prichádza do úvahy aj možnosť priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka sú taxatívne ustanovené kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na intenzitu, rozsah, na jej ohlas, ako aj na dĺžku trvania. Z pohľadu súdu v prejednávanom prípade možno konštatovať, že vzniknutá ujma bola závažná. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch prihliadal na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. A to jednak vo vzťahu ku navrhovateľovi, ale aj k odporcovi, ako subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Povinnosť prihliadnuť na okolnosti je dôležitá vzhľadom na určenie konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia, s cieľom dosiahnuť spravodlivosť. V prejednávanom prípade bolo zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľa, ktorý je bežný občan, predtým nebol medializovaný. Odporca zverejnil nepravdivé informácie na internetovej

stránke, ktorá je nielen verejnosti dostupná, ale je aj hojne navštevovaná, čiže s jej obsahom sa malo možnosť zoznámiť veľké množstvo ľudí. Z výpovede vypočutých svedkov vyplynulo, že v prostredí, v ktorom sa navrhovateľ a jeho rodina pohybovali, ľudia, ktorí navrhovateľa poznali, informácie citlivo vnímali, pátrali po dostupných informáciách a stránky televízie JOJ boli dostupné, práve z nich informácie získali. Na druhej strane treba povedať aj to, že vypočutí svedkovia nepotvrdili, že informácie získali iba z tejto internetovej stránky, ale takmer všetci uviedli, že pozerali krimi noviny. Tak vypovedali svedkyňa H. H., svedok D. Svedkyňa G. uviedli, že informácie získali z novín (papierových novín). Je len logické, že s odstupom času svedkovia presne neoznačili médiu, ktoré sa o navrhovateľovi vyjadrovalo ako o vinnom, ako o človeku, ktorý spáchal trestný čin. Vypočutí svedkovia, však jednoznačne uviedli, že s obsahu informácie vyznievalo, že navrhovateľ vinný bol. Výpoveďami svedkov navrhovateľ preukazoval zásah do jeho osobného aj pracovného života, zamestnávateľ navrhovateľa potvrdil, že hoci to podľa jeho názoru bol dôvod na výpoveď, navrhovateľovi veril, o čom svedčí aj skutočnosť, že potom, čo si zo záznamu pozrel reláciu na internete, navrhovateľa vyslať na služobnú cestu. Určenie výšky nemajetkovej ujmy je na úvahe súdu, pričom vzhľadom ku všetkým opísaným skutočnostiam, súd za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch považoval čiastku 5.000 eur, zaviazal odporcu k jej zaplateniu a vo zvyšku návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Keďže obaja účastníci konania boli v konaní čiastočne úspešní, súd žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.
Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.